

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPORTEURS
over het ontwerp van wet tot nadere uitbreiding
van den landstorm. (221)

Het onderzoek van dit wetsontwerp in de afdelingen heeft aanleiding gegeven tot de navolgende opmerkingen.

Door eenige leden werd betreurd, dat met dit ontwerp van wet weder een aanslag wordt gepleegd op de rechtszekerheid, en men vroeg zich af, of het bij de tegenwoordige toestanden op het oorlogsterrein, waarbij men dacht aan het gezaghebbend woord van het lid dezer Kamer, den heer COLIJN (zie *Handelingen* der Eerste Kamer, Zitting 1917—1918, bladz. 343), wel beslist noodzakelijk was dezen aanslag op verkregen rechten te plegen.

Zou deze noodzakelijkheid geboren worden uit het onmiddellijk naar huis zenden van alle landarbeiders ter bewerking van den bodem, waarop mede door genoemd lid werd gedoeld, dan zou men zich hierbij noodgedwongen kunnen neerleggen.

Veel leden daarentegen juichten het wetsvoorstel toe, vooral wegens de aanvulling, welke het eerste lid van art. 1 van het ontwerp bij de behandeling in de Tweede Kamer heeft ondergaan.

Aangezien van de militairen ook reeds in vreedstijd, maar zeker in oorlogstijd voor zooveel het fysiek betreft, aanzienlijk meer moet worden gevegd dan vroeger, drukten eenige leden hunne bezorgdheid uit, dat met betrekking tot tuberculose of aanleg daartoe, de keuringseischen niet hoog genoeg zullen zijn; zij drongen in ieder geval op strenge toepassing van die eischen aan. Ook meenden zij, dat van inlijving van personen, die wegens gebreken in het gezichtsvermogen bril of lorgnet moeten dragen, als schutter of richter weinig heil was te verwachten.

Tegen een en ander werd opgemerkt, dat naar het voorkwam het onlangs vastgestelde keuringsreglement waarborgen geeft, dat er bij de keuring voldoende rekening mede zal worden gehouden, dat geen personen, bij wie tuberculose of aanleg tot tuberculose is of was geconstateerd, voor den werkelijken dienst zullen worden aangewezen en dat ingelijfd en bij de militie, die slechts met behulp van een bril hun dienst naar behooren kunnen verrichten, zullen worden geplaatst bij een wapen of korps, waarbij die dienst zonder dat hulpmiddel kan worden verricht, indien het belang van den dienst daartegen overigens geen bezwaar vormt. (Zie resp. punt 6 en punt 5 van het Keuringsreglement).

Nog werd de aandacht gevestigd op de noodzakelijkheid, niet te veel manschappen door eenzelfde geneeskundige achtereen te laten keuren, maar te zorgen, dat de betrokken geneesheer op tijd worde vervangen, voordat eenige vermoedheid de nauwkeurigheid der keuring zou kunnen schaden. Met eenigen aandrang wenschte men dit punt aan de aandacht van den Minister aan te bevelen.

Ook werd de hoop uitgesproken, dat de Minister van de bevoegdheid, gegeven in de eerste alinea van artikel 1 van het ontwerp van wet en aldaar uitgedrukt in het woord „kunnen”, geen gebruik zou behoeven te maken. Ook niet om de nieuwe financieele lasten, die uit eene nadere uitbreiding van den landstorm zouden voortvloeien. De financieele toestand toch van ons land is in gevaar.

Het is duidelijk, dat elke gelegenheid, niet slechts tot het niet verhoogen, maar ook tot vermindering van militaire uitgaven moet worden aangegrepen, indien dit niet volstrekt

onmogelijk blijkt. Men wenschte in dit verband uitdrukkelijk te wijzen op het dreigend gevaar van economische ontwrichting door onevenredig zware belastingheffingen, welke ontwrichting, indien zij niet wordt afgeweerd, in jaren niet zal kunnen worden hersteld.

Vastgesteld den 17den April 1918.

DE BOER.
BRESSERS.
VAN DEN BERG.
KRAUS.
STAAL.

AANWIJZING VAN VERANDERINGEN, gedurende de beraadslaging in de Tweede Kamer der Staten-Generaal gebracht in het gewijzigd ontwerp van wet tot opheffing van belemmeringen, aan de totstandkoming en de instandhouding van electriciteitswerken in den weg gelegd. (34)

Artikel 4.

Lid 4. In den 1sten en den 3den regel staat: „stroomlevering”, lees: „stroomgeleiding”.

In den 4den regel is tusschen de woorden: „kan” en „onmiddellijk” ingevoegd: „behoudens het recht op vergoeding der schade, welke daardoor aan den rechthebbende wordt toegebracht”.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPORTEURS
over het ontwerp van wet tot verhoogen van het
Vde hoofdstuk der Staatsbegroting voor het dienst-
jaar 1916. (269)

Tegen dit wetsontwerp bestond geen bezwaar.

's Gravenhage, 18 April 1918.

VAN BASTEN BATENBURG.
VAN DER HOEVEN.
DOJES.
BINNERTS.
VAN HOLTHE TOT ECHTEN.